

Ga 6,41-51

Chú giải của William Barclay.

SỰ THẤT BẠI CỦA NGƯỜI DO THÁI

Điểm quan trọng ở đây là các lý do khiến người Do Thái chối bỏ Chúa Giêsu, mà chối bỏ Ngài là họ chối bỏ cả sự sống đời đời.

1. Họ xét theo các giá trị của loài người và theo các tiêu chuẩn bên ngoài.

Họ phản ứng trước lời tự xưng của Chúa, nêu ra sự kiện Ngài là con nhà thợ mộc, họ biết Ngài sống ở Nadaret. Làm sao họ hiểu được một người thợ mộc tầm thường lại có thể trở thành một sứ giả đặc biệt của Thiên Chúa được. Họ chối bỏ Chúa Giêsu vì đã xem xét Ngài bằng các giá trị của loài người, của xã hội và bằng tiêu chuẩn thế gian.

T.E.Lawrence là bạn thân của thi sĩ Thomas Hardy. Thời gian ông phục vụ trong Không Lục Hoàng Gia Anh với tư cách thợ máy, ông vẫn mặc thường mặc quân phục thợ máy khi đến thăm vợ chồng Hardy. Một lần tại nhà thi sĩ, ông gặp bà Thị Trưởng Dorchester. Không biết anh thợ máy cùng có mặt hôm ấy là ai, bà tỏ vẻ khó chịu quay sang bà Hardy, nói bằng tiếng Pháp, bà than phiền, “Từ thuở cha sinh mẹ đẻ đến nay, tôi chưa hề ngồi uống trà với một tên lính quèn như thế này”. Không ai nói năng gì. Một lúc sau, Lawrence nói với bà bằng tiếng Pháp “Xin lỗi bà, tôi có thể là thông dịch viên cho bà, vì bà Hardy không biết tiếng Pháp”. Một mệnh phụ phu nhân rơm đời và bất nhã đã nhảm lẫn tai hại chỉ vì xét người theo bề ngoài, theo tiêu chuẩn xã hội. Đó cũng là nhảm lẫn của dân Do Thái đối với Chúa Giêsu. Chúng ta phải thận trọng, đừng bao giờ xem thường một sứ điệp của Thiên Chúa vì chúng ta khinh dễ hay chẳng đếm xỉa gì đến vị sứ giả. Không ai từ chối tám ngàn phiếu 1.000 Anh kim, chỉ vì nó được bỏ vào một phong bì không phù hợp với tiêu chuẩn về giấy tờ của hạng người quý phái. Thiên Chúa có nhiều sứ giả khác nhau. Sứ điệp quan trọng nhất của Ngài đến từ một người thợ mộc xứ Galilê, mà cũng chính vì thế nên người Do Thái đã xem thường.

85717052. Người Do Thái than phiền và cãi nhau. Họ mãi lý luận và bị lôi cuốn vào đó, đến nỗi chẳng để ý đến quyết định của Thiên Chúa.

Họ nóng nảy muốn cho ai nấy biết họ nghĩ gì về vấn đề ấy, nhưng chẳng cần biết Thiên Chúa đã nghĩ gì. Trong một hội nghị hay hội đồng, khi ai nấy đều muốn bắt buộc người bên cạnh phải chấp nhận ý kiến của mình, tốt hơn hết chúng ta nên yên lặng cầu xin Thiên Chúa xem Ngài nghĩ gì và muốn chúng ta làm gì. Dù chúng ta có nghĩ gì đi nữa cũng chẳng quan trọng, những gì Thiên Chúa nghĩ mới thật quan trọng, vậy mà chúng ta lại rất ít chịu khó để tìm biết Ngài nghĩ gì!

85717120. Người Do Thái lắng nghe, nhưng không chịu học hỏi.

Có nhiều cách nghe: có lối nghe của nhà phê bình, lối nghe của người thù ghét, lối nghe của cấp trên, có lối nghe dửng dưng, lối nghe của người đành chịu vì chưa có cơ hội để nói. Cách nghe thích hợp duy nhất là lắng nghe để học hỏi, không có cách nào khác hơn để được nghe Thiên Chúa.

85717188. Người Do Thái chống lại sự lôi kéo của Thiên Chúa.

Chỉ những người được Thiên Chúa kéo lại với Chúa Giêsu mới tiếp nhận Ngài. Từ mà Gioan dùng mô tả động tác kéo rất thú vị, đó là chữ được dùng trong bản dịch Do Thái sang Hy Lạp. Khi Giêrêmia nghe tiếng Thiên Chúa phán: “Ta đã lấy sự nhân từ mà kéo ngươi đến” (Gr 31,3), nhưng điều thú vị trong từ này (Belkuein) là có ý nói về một sức kháng cự. Đó là chữ dùng mô tả sự “kéo một tay lưới nặng vào bờ hồ” (Ga 21,6.11). Đó cũng là chữ dùng chỉ việc Phaolô và Sila bị kéo đến các quan tòa tại Philipphê (Cv 16,19). Đó cũng là chữ chỉ việc rút gươm ra khỏi dây thắt lưng hay khỏi vỏ (Ga 18,10). Nó luôn luôn ngụ ý kháng cự lại. Thiên Chúa lôi cuốn người ta đến, thế nhưng sức kháng cự của con người có thể làm thất bại sự lôi kéo của Thiên Chúa.

Chúa Giêsu là bánh sự sống. Như thế chúng ta hiểu Chúa là nhu cầu thiết yếu cho đời sống, vậy khước từ lời mời gọi và mệnh lệnh của Chúa Giêsu là đánh mất sự sống và phải chết. Người Phariseu nói: “Thế hệ ở trong sa mạc chẳng có phần gì ở đời sống mai sau”. Trong câu chuyện xưa của sách Dân số, sau khi nghe các thám tử báo cáo, số người hèn nhát, từ chối mạo hiểm đi vào Đất Hứa đều bị kết án phải lưu lạc trong sa mạc cho đến chết. Vì họ không chấp nhận sự hướng dẫn của Thiên Chúa, nên cánh cửa vào Đất Hứa đã đóng vĩnh viễn. Khước từ đề nghị của Chúa là từ chối phần thiết yếu cho đời sống, do đó mất luôn sự sống đời này lẫn đời sau. Trong khi đó, tiếp nhận đề nghị

của Chúa Giêsu là tìm được sự sống, một sự sống đích thực ở đời này và vinh
hiền ở đời sau.